

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3368/2022. (VII. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.097/2020/8. számú végzésével, továbbá a Fővárosi Törvényszék 39.K.704.681/2021/5. számú ítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A KPMG Legal Tóásó Ügyvédi Iroda (dr. Németh L. András ügyvéd) által képviselt gazdasági társaság indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszát a Kúria Kfv.I.35.097/2020/8. számú végzésével, továbbá a Fővárosi Törvényszék 39.K.704.681/2021/5. számú ítéletével szemben terjesztette elő.
- [2] A Kúria indítványban sérelmezett végzése – illetékügyben hozott határozat elleni közigazgatási perben – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 44.K.32.015/2019/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria Kfv.I.35.097/2020/8. számú végzésével szemben az indítványozó korábban már előterjesztett alkotmányjogi panaszt, melyet az Alkotmánybíróság 3325/2021. (VII. 23.) AB végzésével (a továbbiakban: Abv.) visszautasított. Az új eljárás a Fővárosi Törvényszék 39.K.704.681/2021/5. számú ítéletével fejeződött be.
- [3] Az indítvány, illetve az ügy iratai alapján megállapítható, hogy az indítványozó osztrák adóilletőségű gazdasági társaság, mely vagyoni betétek révén, közvetetten szerzett ingatlanokban tulajdonjogot. Az elsőfokú adóhatóság fizetési meghagyás útján két ingatlan után visszerthes vagyónáruházási illetékfizetési kötelezettséget határozott meg indítványozó terhére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 19. § (1) bekezdésére hivatkozással. A fizetési meghagyás ellen az indítványozó fellebbezést terjesztett elő. Állítása szerint ugyanis az elsőfokú adóhatóság nem a 35%-os illetékköteles részesedésszerzéssel arányosan vette figyelembe az Itv. 19. § (1) bekezdés szerinti 1 milliárd Ft-os küszöbértéket, illetve a 200 millió Ft-os illetékmaximumot. Az indítványozó álláspontja szerint az adóhatóságnak az Itv. rendelkezései alapján alacsonyabb mértékben kellett volna megállapítania a fizetendő illetéket. A másodfokú adóhatóság helybenhagyta a fizetési meghagyást. Ezt követően az indítványozó bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett, kereseti kérelmének az elsőfokú bíróság helyt adott. Az alperes azonban felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő az ítélet ellen, aminek alapján a Kúria az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Az új eljárásban a Fővárosi Törvényszék 39.K.704.681/2021/5. számú ítéletével a keresetet elutasította.
- [4] Az indítványozó a közigazgatási és a bírósági eljárás során kizárólag az illeték mértékét, tehát az Itv. 19. § (1) bekezdésében rögzített arányosítási, valamint küszöbérték szabályok jogszabálysértő figyelmen kívül hagyását vitatta, a másodfokú adóhatóság határozatát egyébiránt nem támadta. Álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését sérti a Kúria és a Fővárosi Törvényszék döntése, ugyanis az elsőfokú bíróság olyan jogértelmezést nyilvánított helyesnek, mely nemcsak az adóalanyok között diszkriminál, akik közvetlenül vagy közvetve vagyoni betét szerződésen keresztül kívánnak ingatlan vagyont szerezni, hanem azon adóalanyok között is, akik egy vagy több ügyleten keresztül szereznek ingatlanvagyon, mely ellentétes a jogalkotói céllal és az Itv. rendelkezésével. Továbbá a XIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét valósítja meg a Kúria döntése és a Fővárosi Törvényszék döntése, mert az általuk kifejtett jogértelmezés olyan többlet közteherrel sújtja az indítványozót, mely meghaladja a jogszabályban meghatározott mértékű közteher mértékét. A döntések sértik továbbá a jogbiztonság elvét, ugyanis az Itv. 19. § (1) bekezdése egyértelmű és világos tartalmat hordoz, azonban a bíróságok figyelmen kívül hagyták az Itv. indoklását és a jogértelmezési elveket.

- [5] Az indítvány szerint a bírói döntések sértik az Alaptörvény B cikk (1) bekezdését, 28. cikkét, C cikk (1) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdését. Kérte ezért a támadott bírói döntések megsemmisítését.
- [6] 2. Az indítványban foglaltak vizsgálatát megelőzően az Alkotmánybíróságnak elsőként arról kellett döntenie, hogy a Kúria végzése a jelen esetben az indítványban foglalt érvek alapján képezheti-e vizsgálata tárgyát. Az Abv.-ben az Alkotmánybíróság már rámutatott arra, hogy amikor a bíróság döntésnek az érdemi, vagy az eljárást befejező döntés jellegét kell vizsgálni az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglalt feltételek alapján, akkor annak van jelentősége, hogy az eredeti, tehát a hatóság előtt keletkezett ügyet és az ott folytatott eljárást lezárja-e. Az Abv.-ben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az adott esetben a Kúriának az első fokon eljárt bíróság ítéletét hatályon kívül helyező, a bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelező végzése nem felel meg ennek a feltételnek. Ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés e) pontja alapján e tekintetben a jelen panaszt is visszautasította.
- [7] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [8] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai döntéssel zárult ügyben felperes volt, számára hátrányos döntés született, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [9] Az indítványozó – jogi képviselője útján – 2021. december 16-án vette át a Fővárosi Törvényszék támadott ítéletét. Az alkotmányjogi panaszt 2022. február 11-én, az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőben elektronikus úton terjesztette elő.
- [10] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata atekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. A jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában állította az Alaptörvény alapjogot nem rögzítő 28. cikkének, valamint B cikk (1) bekezdésének és C cikk (1) bekezdésének sérelmét is, melyre hivatkozva alkotmányjogi panasz nem terjeszthető elő. Az Alkotmánybíróság már többször rámutatott, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem alapjogot tartalmaz, hanem a bíróságok felé fogalmaz meg a működésükre irányulóan elvárásokat, így az abban foglaltak egyedi érintett vonatkozásában megvalósuló alapjog sérelemhez nem vezethetnek, arra alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható [pl. 3257/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]] Az Alaptörvénynek az indítványban megjelölt B cikk (1) bekezdésére továbbá az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint csak a kellő felkészülési idő hiányával, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz [pl. 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [86]–[91]; 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában nem ilyen sérelmet állított az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésével összefüggésben a támadott bírói döntés kapcsán. Az Alaptörvény C cikk (1) bekezdése a hatalommegosztás alkotmányos alapelvét rögzíti, amivel kapcsolatban az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy nem lévén Alaptörvényben biztosított jog, annak sérelmére alkotmányjogi panasz nem alapítható [3384/2018. (XII. 14.) AB határozat, Indokolás [21]; 3002/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [24]].
- [11] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]]. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja értelmében

az indítvány akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott szabályaival. Az indítvány e követelménynek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem tesz eleget. Az indítványozó panaszában az illetéktizetési kötelezettségét aránytalan mértékűnek tartotta, de azt nem indokolta, hogy a támadott bírói döntés az indítványozó szerint konkrétan miért ellentétes az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tulajdonhoz való jogával. Az indítvány továbbá az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése vonatkozásában sem tesz eleget a határozott kérelem követelményének. Nem tartalmazott ugyanis indokolást arra vonatkozóan, hogy az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésének sérelmét milyen konkrét alapvető jogát érintő hátrányos megkülönböztetése miatt kéri megállapítani, s az alapvető jogát érintő különbségtételt az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés milyen módon valósította meg. A szövegszerű beidézésen túlmenően az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése tekintetében sem tartalmaz a beadvány a kérelem alátámasztásául szolgáló indokolást.

- [12] 4. Mivel a fent kifejtettek szerint a Fővárosi Törvényszék döntésével szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontjában, valamint 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjában írt feltételeknek az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. július 5.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/556/2022.

